



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 14

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 ianuarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
770/2001. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război și a Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război.....	2	1.117/2001. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 216/1999 pentru modificarea Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale.....	4
1.113/2001. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război și a Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război.....	2-3	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
★		Decizia nr. 287 din 1 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b) și ale art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 121 alin. 1 și ale art. 124 din Codul penal....	4-7
774/2001. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 216/1999 pentru modificarea Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale.....	3	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1. — Hotărâre privind dizolvarea Consiliului General al Municipiului București.....	7
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		85. — Ordin al ministrului finanțelor publice.....	8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război și a Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 215 din 24 noiembrie 2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război și a Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, cu următoarele modificări:

1. **La articolul I punctul 3, articolul 13¹ va avea următorul cuprins:**

„Art. 13¹. — Veteranii de război care nu sunt decorați cu ordine, medalii sau cruci de război prevăzute la art. 13

alin. (1) lit. a), b) și c), dar cărora le-a fost conferită medalia «Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945» beneficiază de o rentă lunară echivalentă cu 25% din solda de grad a unui sublocotenent.“

2. **La articolul II, după punctul 2 se introduce punctul 3 cu următorul cuprins:**

„3. După articolul 2 se introduce articolul 2¹ cu următorul cuprins:

«Art. 2¹. — Sumele prevăzute la art. 1 și la art. 2 alin. (1) se indexează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.»“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 770.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război și a Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/2000 pentru modificarea și completarea Legii

nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război și a Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 1.113.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 216/1999 pentru modificarea Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 216 din 29 decembrie 1999 pentru modificarea Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, alineatul (3) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„(3) Din impozitul pe venit, încasat la bugetul de stat la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale, se alocă lunar, în termen de 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care s-a încasat acest impozit, o cotă de 36,5% la bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, pe teritoriul cărora își desfășoară activitatea plătitorii de impozite, 10% la bugetul propriu al județului și 15% la dispoziția consiliului județean pentru echilibrarea bugetelor comunelor, orașelor, municipiilor și județului. Pentru municipiul București cota este de 61,5% și se repartizează în același termen, astfel: 18% la bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, 36,5% la bugetul propriu al municipiului București și 7% la dispoziția Consiliului General al Municipiului București, numai pentru echilibrarea bugetelor locale ale sectoarelor acestuia. Aceste procente se aplică asupra impozitului pe venit încasat la bugetul de stat, la nivelul fiecărui sector. Aceste cote pot fi modificate anual prin legea bugetului de stat. Operațiunile de alocare și de virare la bugetele locale a cotelor convenite din impozitul pe venit se efectuează de Ministerul Finanțelor Publice prin serviciile publice descentralizate.“

2. La articolul I, după punctul 1 se introduce punctul 1 cu următorul cuprins:

„1. La articolul 8, după alineatul (3) se introduc alineatele (3¹)—(3⁴) cu următorul cuprins:

«(3¹) Plătitorii de impozite și taxe care au organizat puncte de lucru stabile sunt obligați să solicite înregistrarea fiscală a acestora, ca plătitori de impozit pe venituri din salarii, la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află punctul de lucru.

(3²) Solicitarea se face în termen de 15 zile de la data înființării, pentru punctele de lucru nou-înființate, iar pentru cele existente, în termen de 15 zile de la data publicării legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3³) Plătitorii prevăzuți la alin. (3¹) au obligația să organizeze evidența contabilă corespunzătoare pentru determinarea impozitului pe venitul din salarii calculat, reținut și vărsat.

(3⁴) Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Administrației Publice vor elabora norme metodologice pentru aplicarea prevederilor de mai sus, ce se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației publice, în termen de 5 zile de la data publicării legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.»“

3. La articolul I, punctul 2 se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
PAUL PĂCURARU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 774.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 216/1999 pentru modificarea
Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 216/1999 pentru modificarea Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.

Nr. 1.117

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 287

din 1 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b) și ale art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 121 alin. 1 și ale art. 124 din Codul penal

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b) și ale art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 121 alin. 1 și ale art. 124 din Codul penal, excepție ridicată de Rodica Neagu în Dosarul nr. 1.068/2001 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă părțile Iulia Gheorghe, Teodoru Potcoavă și Aurel Tănăsescu, lipsind partea Paul Cristescu și autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Părțile prezente solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neînte-meiată. Se arată că obiectul excepției îl constituie instituția prescripției acțiunii penale în raport cu prevederile constituționale ale art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 123 alin. (1) privind înfăptuirea justiției, precum și cu cele ale art. 125, privind instanțele judecătorești. Se precizează că instituția prescripției acțiunii penale este cunoscută încă din perioada Imperiului Roman, devenind ulterior inerentă oricărui sistem de drept. Este firesc ca trecerea timpului să influențeze în mod inevitabil asupra raporturilor juridice, consecințele acesteia fiind reglementate prin instituția prescripției, care în domeniul juridic penal este numai extinctivă și are ca efect stingerea dreptului statului (când procesul penal este pornit din oficiu) ori al persoanei vătămate (în cazul în care procesul penal se pune în mișcare la plângerea prealabilă a acesteia) de a trage la răspundere penală pe infractor, precum și a dreptului de a constrânge pe condamnat la executarea pedepsei pronunțate de justiție. Astfel, o sancționare tardivă ar

deveni nu numai inutilă și lipsită de sens, dar chiar ar perturba relațiile sociale care între timp s-au restabilit. Se consideră că dispozițiile legale criticate, care alcătuiesc instituția prescripției, nu contravin accesului liber la justiție și nici competenței instanțelor judecătorești, competență a cărei stabilire este de nivelul legii, iar nu de nivelul Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.068/2001, Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b) și ale art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 121 alin. 1 și ale art. 124 din Codul penal, excepție ridicată de Rodica Neagu în recursul declarat împotriva Sentinței penale nr. 175 din 13 februarie 2001, prin care Judecătoria Sectorului 2 București a încetat procesul penal pornit pentru infracțiunea prevăzută la art. 180 alin. 1 din Codul penal, motivându-se cu împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 123 alin. (1), privind înfăptuirea justiției, și ale art. 125 alin. (1), referitoare la instanțele judecătorești. Se arată că datorită dispozițiilor legale privitoare la prescripție nu se mai înfăptuiește actul de justiție de către instanțele judecătorești, prin simplul fapt al trecerii timpului, deși în cele mai multe cazuri faptele și vinovăția pot exista. În caz de prescripție instanțele judecătorești, fără a mai face act de dreptate, încetează procesul penal, iar vinovăția inculpaților nu mai poate fi stabilită. Se consideră astfel că instituția prescripției dă posibilitatea organelor judiciare de a favoriza pe unii infractori, tergiversând soluționarea cauzelor prin ținerea în nelucrare a dosarelor penale. Se apreciază că numai în situații speciale legea ar trebui să prevadă prescripția răspunderii penale. De asemenea, se arată că este încălcat și principiul egalității în drepturi, deoarece pentru infracțiuni contra păcii și omenirii nu intervine prescripția și există posibilitatea aflării adevărului prin înfăptuirea justiției, iar în cazul celorlalte infracțiuni părțile sunt lipsite de acest drept, creându-se astfel inegalitate între cetățeni în fața legii și a autorităților publice. Autorul excepției mai arată că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție, deoarece, prin încetarea procesului penal numai ca urmare a curgerii timpului, partea vătămată nu mai are posibilitatea să afle adevărul despre faptă, făptuitori, având în vedere că procesul penal este inițiat nu numai din oficiu, dar și la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că aceasta este neîntemeiată. Se apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate. Astfel se arată că nu au incidență în cauză prevederile art. 123 alin. (1), care se referă la supremația legii în activitatea organelor judiciare, și nici cele ale art. 125 alin. (1) din Constituție, privind instanțele prin care se realizează justiția. Totodată se arată că art. 10 și 11 din Codul de procedură penală, consacrand soluțiile ce pot fi adoptate în situațiile ce împiedică exercitarea acțiunii penale, nu contravin prevederilor constituționale. Se mai precizează că instituția răspunderii penale a fost consacrată pentru ca raporturile juridice de conflict să nu treneze, ținând seama de faptul că după trecerea unui timp îndelungat de la data săvârșirii infracțiunii aplicarea unei sancțiuni sau executarea acesteia nu mai are eficiență în raport cu scopul sancțiunilor penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „prescripția reprezintă o reflectare în dreptul penal a necesității de a angaja în mod operativ și eficient răspunderea penală. Eficiența răspunderii penale depinde, în mare măsură, și de durata cât mai redusă existentă de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea acesteia” și de aceea „reglementarea acestei instituții de drept este o necesitate, ea regăsindu-se, de altfel, în toate legislațiile”. În ceea ce privește infracțiunile contra păcii și omenirii s-a prevăzut imprescriptibilitatea răspunderii penale datorită caracterului lor deosebit de grav, manifestat în special în cel de-al II-lea război mondial. Se apreciază că nu se încalcă prin dispozițiile legale criticate nici prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, care trebuie interpretat în legătură cu art. 4 din Constituție, referitor la criteriile egalității în drepturi, deoarece instituția prescripției nu creează privilegii sau discriminări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Din cuprinsul încheierii de sesizare rezultă că este contestată legitimitatea constituțională a dispozițiilor art. 121 alin. 1, referitoare la efectele prescripției, și ale art. 124, privind perscripția specială, din Codul penal, precum și, în mod corespunzător, dispozițiile art. 11 pct. 2 lit. b), raportat

la art. 10 lit. g) din Codul de procedură penală, dispoziții care privesc instituția prescripției răspunderii penale și efectele acesteia. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— art. 121 alin. 1 din Codul penal: *„Prescripția înlătură răspunderea penală.”;*

— art. 124 din Codul penal: *„Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 122 este depășit cu încă jumătate.”;*

— art. 10 lit. g) din Codul de procedură penală: *„Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...] g) a intervenit amnistia sau prescripția ori decesul făptuitorului.”;*

— art. 11 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală: *„În cursul judecății instanța pronunță: [...]”*

b) încetarea procesului penal în cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)–j).“

Autorul excepției afirmă că prescripția răspunderii penale, având ca efect încetarea procesului penal, împiedică organele judiciare să înlăturească justiția, să stabilească faptele și să constate eventualele vinovății, zădărniciind și prevenția specială a legii penale. Sub acest aspect se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 123 alin. (1), conform cărora *„Justiția se înlăturească în numele legii”*, și ale art. 125 alin. (1), potrivit cărora *„Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”*.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a mai invocat și încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate înlăturească exercitarea acestui drept.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează:

Instituția prescripției (reflectedată de textele de lege criticate) este inerentă oricărui sistem de drept, ea răspunzând unei necesități obiective în disciplinarea juridică a vieții sociale. Trecerea timpului influențează în mod inevitabil asupra raporturilor juridice, determinând, după anumite intervale și în anumite condiții, pierderea sau câștigarea unui drept ori încetarea efectelor unei hotărâri judecătorești neexecutate. Consecințele trecerii timpului asupra raporturilor juridice trebuie să facă obiectul reglementării juridice, care se realizează prin instituția prescripției. În domeniul reglementării juridice penale prescripția este numai extincitivă și are ca efect stingerea dreptului statului de a trage la răspundere penală pe infractor din oficiu sau, ca în speță, la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, precum și a dreptului de a constrânge pe condamnat la executarea pedepsei pronunțate de justiție. Sub ambele sale

forme, prescripția răspunderii penale și prescripția executării pedepsei, instituția prescripției este necesară pentru înlăturarea consecințelor negative ale tragerii la răspundere penală sau ale supunerii la executarea pedepsei, după ce, din cauza trecerii unui interval mare de timp de la săvârșirea infracțiunii sau de la aplicarea pedepsei, aceste măsuri au încetat să mai fie necesare și ar fi chiar perturbatoare pentru relațiile sociale care între timp s-au restabilit.

Curtea observă că stabilirea termenelor prescripției în general și deci și a termenelor prescripției răspunderii penale și a prescripției executării pedepsei este de esență instituției prescripției. Termenele sunt stabilite de legiuitor în raport cu gravitatea pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, respectiv în raport cu gravitatea pedepsei aplicate. Este atributul exclusiv al legiuitorului de a stabili aceste termene, ca, de altfel, și celelalte condiții, precum și efectele prescripției, iar acestea nu pot fi considerate ca fiind contrare Constituției.

În ceea ce privește critica autorului excepției referitoare la contrarietatea textelor penale și procedural penale care reglementează prescripția răspunderii penale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că aceasta nu este întemeiată. Astfel termenele de prescripție sunt stabilite potrivit criteriului gravității pedepsei prevăzute de lege ori, în cazul prescripției executării pedepsei, a pedepsei aplicate, iar nu în raport cu rasa, naționalitatea, originea etnică a inculpatului sau condamnatului ori cu alte criterii prevăzute la art. 4 din Constituție ca fiind discriminatorii. Pe de altă parte, dispozițiile legale criticate nu instituie nici privilegii, prescripția aplicându-se deopotrivă inculpaților ori condamnaților cu privire la care s-a împlinit termenul de prescripție prevăzut în art. 122 și, respectiv, în art. 126 din Codul penal.

Curtea constată, de asemenea, că prescripția răspunderii penale nu împiedică nici liberul acces la justiție, de vreme ce ea intervine atunci când procesul penal la care părțile au acces nestânjenit nu a fost soluționat definitiv în termenul de prescripție prevăzut de lege. Persoana vătămată nu este împiedicată, așa cum nu a fost împiedicat nici autorul excepției, să se adreseze justiției pentru soluționarea conflictului de drept penal. Pretinsa tergiversare de către instanțe a soluționării unor cauze penale este, pe de o parte, o problemă de fapt, iar nu de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, iar pe de altă parte, partea vătămată are suficiente mijloace penale și procedural penale pentru a se apăra împotriva unui asemenea abuz [recuzarea judecătorului, prevăzută la art. 48 lit. d) din Codul de procedură penală, ori depunerea unui denunț în condițiile art. 221 sau 223 din Codul de procedură penală].

Curtea constată că textele de lege criticate nu contravin nici prevederilor art. 123 alin. (1) din Constituție, referitoare la înlăturarea justiției, deoarece și în acest caz *justiția se înlăturească în numele legii*, și anume potrivit dispozițiilor din Codul de procedură penală privind prescripția, înlăturarea

justiției însemnând nu numai soluționarea în fond a cauzelor, ci și soluționarea lor pe cale de excepție, prin aplicarea dispozițiilor penale și procedural penale care reglementează aceste excepții.

În sfârșit, Curtea observă că dispozițiile legale criticate nu au nici o legătură cu prevederile art. 125 alin. (1) din Constituție, care se referă la realizarea justiției prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești,

deoarece nu se pune problema competenței acestora. Or, pentru argumentele deja expuse Curtea nu poate lua în considerare opinia autorului excepției potrivit căreia realizarea justiției ar însemna numai soluționarea în fond a cauzelor, iar nu și aplicarea tuturor dispozițiilor legale de natură să pună capăt unui litigiu (în speță, cele referitoare la prescripție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b) și ale art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 121 alin. 1 și ale art. 124 din Codul penal, excepție ridicată de Rodica Neagu în Dosarul nr. 1.068/2001 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2001.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind dizolvarea Consiliului General al Municipiului București

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 57 și 96 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, având în vedere propunerea motivată a prefectului municipiului București, bazată pe hotărârile nr. 331—337 și 363/2001 ale Secției a V-a civilă și de contencios administrativ a Tribunalului București, rămase definitive și irevocabile,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Consiliul General al Municipiului București se dizolvă în condițiile art. 57 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

Ministrul finanțelor publice,

în baza art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului
Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2000 privind unele măsuri pen-
tru diminuarea datoriei publice interne, aprobată prin Legea nr. 315/2001, și prevederile art. 9 alin. 3 din Ordonanța
Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modi-
ficările și completările ulterioare,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Sumele datorate trezoreriei statului, potrivit
prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului
nr. 38/2000 privind unele măsuri pentru diminuarea datoriei
publice interne, rezultate din veniturile încasate de ministe-
rele de resort, de Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării
în Industrie și de Autoritatea pentru Privatizare și
Administrația Participațiilor Statului din vânzarea acțiunilor
emise de societățile comerciale și din dividende, precum și
cele încasate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor

Bancare din valorificarea activelor bancare neperformante,
rămase după deducerea cheltuielilor prevăzute în bugetele
acestor instituții și efectuate în conformitate cu prevederile
legale în vigoare, se varsă lunar, până la data de 25 a
lunii următoare celei pentru care se datorează sumele res-
pective.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 10 ianuarie 2002.

Nr. 85.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro